לה א מיי' פי"ט מה"ג מישות הל"ג יז סמג עשין מה ולאוין פא טוש"ע אה"ע סי' קיב סעי' יא:

ל"ל ר' אבא א"ר יוסי לן ב מיי' פ"ג מהלכות מוכן ומקנין הלכה יא כמג עשין עה טור ש"ע ח"מ סימן פח סעיף יב:

לו ג ד מיי' שם הלכה יג טוש"ע שם סעיף יח

מהגה ☐ ד-ד והגה"ה "אומן" ד"ל קי. הלכות "אומן" (ג ד"ינים ע"ל אומן)

"(אמר ל"ג) רואה אני את דברי אדמון" - מיושב בהגהה לעיל הגה בדא בהא (קא)

[ומי' היעב סוס' ב"ב קלט: ס"ה אמר ר"ג רואה אני]

נוסא מודה במקצת

תוספות רי"ד

מתני' אדמון אומר מי שמת והניח בנים ובנות בזמן שהנכסים מרובין הבנים ירשו והבנות יזונו ובזמן שהנכסים מועטין הבנות נזונות והבנים ישאלו על הפתחים אדמון אומר בשביל שאני זכר הפסדתי אר"ג רואה אני את דברי אדמון פי' אם היו הנכסים מרובין כשיעור שנאמר אין כח לבנות לומר הרי אנו מוציאין לעצמנו מזונות עד שנבגרו והשאר יהיה לכם אלא כל הנכסים עומדים בחזקת הבנים ונושאים ונותנים ומתעסקין בהן ואין לבנות עליהן אלא מזונות דבר יום ביומו וכך משמע הבנים יירשו כלומר הרי כל הנכסים בחזקת הבנים. ואם היו הנכסים מועטים מזה השיעור נוטלין הבנות מזונות לעצמן עד שיבגרו והשאר יתנו לבנים ואח"כ ישאלו על הפתחים ובעי' בפ' מי שמת וכמה הן מרובין אמר רב יהודה אמר שמואל כל שיזונו מהן אלו ואלו עד שיבגרו. איתמר נמי כי אתא רבין אמר ר' יוחנן ואמרי לה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כל שיזונו מהן אלו ואלו עד שיבגרו הן הן מרובין ואינך מועטין ומתמהינן ואי ליכא כדי שיזונו מהן אלו ואלו עד שיבגרו שקילן להו בנות לכלהו אמר רבא מוציאין להן מזונות לבנות עד שיבגרו והשאר לבנים: ואע"ג דאמרינן לקמן כל מקום שאמר ר"ג רואה אני את דברי אדמון הלכה כמותו כאן אין הלכה כמותו ובפ' מי שמת אוא"כ סוגיא דשמועתא כרבנן וכלהו אמוראי סבירא להו התם דנכסים מועטין כולהו דבנות נינהו ואין הלכה בזה כאדמון: מתני' המוען את חבירו כדי יין וכדי שמן והודה לו בקנקנים אדמון אומר הואיל והודה מקצת הטענה ישבע והח"א אין ההודאה ממין הטענה אמר ר"ג רואה אני את דברי אדמון ש"מ טענו חטין ושעורין והודה לו בא' מהן חייב כו' ולא מטענו על השמן יעל הקנקנים והוא הודה לו על הקנקנים בלבד אמר רב יהודה אמר שמואל במטענו מדה פי' שאמר לו עשרה כדי שמן שטענו שמן ולא קנקנים אי הכי מ"מ דאדמון אלא אמר רבא דב"ע היכא דטענו ואמר לו מלא עשרה כדי שמן יש לי אצלך שמן קטען ליה קנקנים לא טען ליה ואי הודה לו בקנקנים פטור עשרה כדים מלאים שמן יש לי אצלך שמן וקנקנים קטען ליה ואי הודה לו בקנקנים חייב כי פליגי היכי דאמר ליה עשרה כדי שמן יש לי אצלך אדמון סבר יש בלשון הזה לשון קנקנים והלכך כי הודה בקנקנים חייב ורבנן סברי אין בלשון הזה לשון קנקנים וכי הודה לו בקנקנים חייב והיכא דטענו חטין ושעורין והודה לו באחד מהן חייב כרב נחמן אמר שמואל ואע"ג דפליג עליה ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן ואמר טענו חטים ושעורין והודה לו באחד מהן פטור הא רב פפא דהוא בתרא סבירא ליה כרב נחמן והלכתא כוותיה כדכתבינן בפרק שבועת הדיינין: מתני' הפוסק מעות לחתנו ופשט לו את הרגל

מהגה ☐ ד"ד ד"ד ד"ד